

غزل شماره ۴۸۶

بلبل، ز شاخ سرو، به گلبنکِ پهلوی
می خواند دوش، درسِ مقاماتِ معنوی

یعنی یا، که آتشِ موسی، نمود گل
تا از درخت، نکته‌ی توحید بشنوی

مرغانِ باغ، قافیه بخند و بذله‌گویی
تا خواجه می خورد، به غزل‌های پهلوی

جمشید، بز حکایتِ جام، از جهان بُرد

زنهار! دل بند، بر اسبابِ دنیوی

این قصه‌ی عجب شنو: از بختِ واژگون
مارا بکُشت یار، به انفاسِ عیوی

خوش، وقتِ بوریا و کدایی و خوابِ امن
کاین عیش، نیست در خورِ اُرنکِ خسروی

چشمِت، به غمزه، خانهِی مردم، خراب کرد
مخموریت مباد، که خوش مست می روی

دهقان سال خورده، چه خوش گفت با پسر
کای نور چشم من! به جز از کشته، نذروی

ساقی، مکر و طیفه‌ی حافظ، زیاده داد
کاشفته کشت، طره‌ی دستار مولوی

تفسیر فال

پایبندی به اصول دنیوی و مادیات، هرچند دارای اهمیت است، اما نباید ما را از توجه به معنویات و روحیه خود غافل کند. باید بر این نکته تاکید کنیم که پرورش ایمان و تقویت جنبه‌های روحانی زندگی، از جمله الزامات اساسی برای دستیابی به آرامش درونی و رضایت در زندگی است. چرا که در نهایت، تمام داشته‌ها و دارایی‌های مادی که انسان‌ها در این دنیا انباشته‌اند، روزی به پایان می‌رسد و تنها چیزهایی که با خود به دنیای آخرت خواهند برد،

اعمال نیکو و بدی است که انجام داده‌اند. این حقیقت نشان می‌دهد که ارزش واقعی زندگی نه تنها در دستاوردهای مادی بلکه بیشتر در کیفیت روحانی آن نهفته است. زمانی بخت با تو یار خواهد بود که حتی اگر فرش زیر پایت حصیر باشد، قلبت سرشار از شادی و آرامش باشد؛ زیرا رضایت حقیقی از دل نشأت می‌گیرد و نه از ظواهر دنیوی. بنابراین توجه به جنبه‌های معنوی زندگی را نباید فراموش کرد تا بتوانیم با اطمینان خاطر بر روی مسیر درست قدم برداریم.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)